

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Світлій пам'яті
тата й мамі —
Кирила і Стефанії

ДВІ
РІДНІ
ТІНІ

у неділю рано
я не надівав фланелевої сорочки
і не йшов до церкви

я грівся від шелесту
пожовклих газетних сторінок
під татовими пальцями

грівся від скрипу
ранішніх заляклих дверей
коли поверталася з церкви мама

я грівся від того
що у мене є тато
і є мама

тепла – ого! – омана
радянського
комунізму

закінчилася для мене
у вісімдесят третьому році
спочатку у березні потім у вересні

коли померла
спочатку мама
а потім тато

у своїй фланелевій сорочці
я переносив їх з рідного дому
до церкви

а потім з церкви на цвинтар
ледь теплою дорогою якраз поміж
двома сусідніми селами

усе тепло всесвіту
було у мене відібрано
зостався холод дороги холод держави

найгірше холод дому
холодний
я сам

С І ² Ñ Ò

Неминуче зростало і – сталося	7
СПИНИСЯ, РІДНИЙ, ОДНОКРОВЧЕ	9
МАМО КРОВЕ МОЯ	51
ДВІ РІДНІ ТІНІ	93
... а що мало статися – сталося	135

СПИНИСЯ, РІДНИЙ, ОДНОКРОВЧЕ

у неділю тато надівав 11
ні, він нічого не просив 12
від батька залишилися ремінь і 13
наплинуть теплі, аж гарячі 14
бджола померла у вівторок 15
йдем, наближаємось – о 16
він мерехтить вдалині мов 17
я відчуваю що мій тато 18
я не пам'ятаю себе дуже 19
поговориш з татом не договориш 20
побачення з тобою – кришка 21
чи буде такий сон 22
чому він мене не любив 23
капелюх виписує кола 24
десь так собі ніби 25
гріє тепле весняне 26
я маю для тебе пару холодних 27
інколи щось на стелі 28
як засинає пам'ять пилом 29
я знаю цю дорогу 30
порожній двір – подосно 31
син рідко приїжджав 32
коли горить зоря нічна 33
часом мої пальці проростають 34
я забився у зиму 35
оці круги з коровою 36
мені звідси нелегко піти 37
жовта потужна осіння 38
я знайшов батька по його 39
а починався рік в осінньому 40
моя Україна вросла берестом 41
яка мінлива татова 42
відкривається капель під 43
він довозить на ферму 44
помер восени о третій 45
він – бранець сіл 46
КРОВ ЯСНА 47–49

МАМО КРОВЕ МОЯ

- у неділю рано мама 53
звичайне осіннє село 54
дочка вишила картинку 55
Україно моя – здається 56
оті колишні плантатори 57
корова йшла на ліпші 58
я запам'ятав буквар 59
в якомусь домі лежать 60
не лягай на земаю 61
наче з душі щось зірвало 62
визбирала свої дні 63
я ще минулого не 64
коли маму розбив параліч 65
минеться скоро теплий 66
закінчуються сливи переходжу 67
не кожного дня глобальні 68
я знову думав про солому 69
мозолі, витиснуті землею 70
про Пахонського згадуватиму 71
і думаю – невже сон це 72
із ночі в ранок вимітало 73
ще трохи сидимо. слухасмо 74
суєта аж коріння стинає 75
сиділа мама у проході 76
коли я просуваюся в нічній 77
на Різдвяні свята на 78
схилився хто наді мною 79
чому ж так неспокійно 80
колись ці лінії тіла 81
мама як протоплазма 82
мамо моя єдина, земна 83
далеке минуле життя 84
коли мама несучи 85
я мав щось писати і нічого 86
чомусь мені тепер раптом 87
від матері залишились 88
МАМО КРОВЕ МОЯ 89–91

ДВІ РІДНІ ТІНІ

у неділю рано я не надівав 95
бездомно тинятися 96
залишається тільки їх 97
наламав торішніх стеблин 98
і батько всміхнений і мати 99
викопую ярий фундамент 100
не мали щастя. виймали 101
прилипає час до шкіри 102
піді в Стегниківці 103
якось опівночі я вийшов 104
андрій платонов лежав 105
ні я не повинен туди 106
як із всіма весною 107
часом вони приходять 108
так було багато о 109
ти будеш чорним, дуже 110
як тяжко дістаються нам 111
де нижче у тилу 112
додому, що б там не було 113
спогади застигають 114
надвечір груди вигризло 115
приїдуть зранку, скинуть 116
прощаюсь із ріднею нелукаво 117
перетовчеш себе на крихти 118
сповили в шматину загорнули 119
дивився я на куц 120
я знайшов свої давні 121
я в забуття пішов немов 122
так ніби чую понад 123
до мене якого життєві вітри 124
три постаті з'являються 125
у ті певні непевні часи 126
от нагадую собі: від батька 127
пошпигі Парилою помпи 128
я тримаю в руках фіолетову 129
коли до душі людини 130

ТОРИ 131–133